

- ставити запитання та повідомляти про факт або подію, особу, предмет, про наявність чи відсутність предмета або особи, про якість, належність предмета; про подію, дію, час і місце дії, її причину;
- висловлювати бажання, прохання, запрошення, пропозицію, згоду/ незгоду та відмову;
- висловлювати своє ставлення: давати оцінку особі, предмету, факту, дії;
- заповнювати формуляри, вносити свої ім'я, прізвище, національність, адресу до реєстраційної картки у готелі тощо.

Відповідні граматичні структури, що забезпечують реалізацію зазначених інтенцій, стають при комунікативному підході не метою, а засобом навчання.

Актуальна для цього рівня спілкування тематика охоплює розповідь про себе, друзів, родину; робочий та вільний час, відпочинок, захоплення, Україну та міста, де мешкав і мешкає студент.

Вивчення іноземцями української мови соціально-побутового спілкування планується розпочати з 2017/ 2018 навчального року.

Н. М. Нос

ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ МОВНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ ТЕХНІЧНОГО ВИШУ В УМОВАХ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

Основна мета сучасної освіти – формування особистості, здатної до постійної самореалізації, а освіти у виші – формування у студентів громадянської відповідальності, духовної культури, ініціативності, здатності до успішної діяльності в суспільстві та активної адаптації на ринку праці. В багатьох країнах світу йде інтенсивний пошук нових ідей та підходів до організації навчально-виховного процесу у виші, розробляються й впроваджуються у практику інноваційні проекти виховання.

Значне місце в досягненні цих ідей виховання посідає мовна підготовка. Особливо це реалізується на заняттях з української мови (за професійним спрямуванням), де формується мовна культура студента, прищеплюється шанобливе ставлення до звичаїв та історії рідного народу, відбувається утвердження принципів загальнолюдської моралі: патріотизму, справедливості та інших добродійностей. Неабияку роль в цьому процесі відіграє викладач-словесник. К. Д. Ушинський писав: "У вихованні все повинно базуватися на особі вихователя, тому що виховна сила виливається тільки з живого джерела людської особистості. Ніякі статuti і програми, ніякий штучний організм закладу, хоч би як хитро він був придуманий, не може замінити особистості в справі виховання".

Мовна особистість у процесі становлення на заняттях з української мови проходить декілька етапів, досягаючи різних рівнів мовної культури:

1) мовна правильність (орфоепічні, орфографічні та пунктуаційні навички); 2) вміння укладати різні типи документів, правильно добираючи мовні засоби, що репрезентують їх специфіку; 3) інтеріоризація (лат. interior – внутрішній). Це володіння формами усного і писемного спілкування відповідно до внутрішнього стану; 4) комунікативна досконалість (вміння оперувати стилями літературної мови); 5) володіння фаховою мовою (терміносистемами, мовними формулами).

В. М. Овчаренко

ГУМАНІТАРИЗАЦІЯ ОСВІТИ ЯК УМОВА ФОРМУВАННЯ ФАХІВЦІВ НОВОЇ ГЕНЕРАЦІЇ

Сучасний період життя нашого суспільства потребує нового осмислення багатьох світоглядних орієнтирів і цінностей. Актуальною залишається проблема подальшого розвитку світогляду вчорашніх школярів, що стали студентами. Успіх у цій справі залежить в першу чергу від ступеня гуманітаризації сучасного освітнього процесу.

Здається, вже не є актуальним питання про те, кого повинні готувати вищі навчальні заклади – фахівців-професіоналів чи гідних громадян? Зрозуміло, що "просто" фахівець як майстер своєї справи, може реально виявитися просто людиною, непристосованою до сучасних умов життя, а то й небезпечною для суспільства. Гуманітаризація освіти передбачає не тільки формальну гуманітаризацію, тобто розширення або якісне поглиблення всього циклу гуманітарних дисциплін, але також світоглядну переорієнтацію від установ і цінностей, за якими жило наше суспільство ще чотири-п'ять років тому. Тепер значно більше залежить від самої людини, тому методика проведення занять з гуманітарних дисциплін повинна орієнтувати студентів на активне сприйняття матеріалу. Тут багато можливостей для проведення диспутів, для опробування логічних доказів правильності особистих поглядів і точок зору. В результаті студенти отримують навички активного осмислення проблем, які в різних формах ставить викладач. Дуже важливо навчити студентів активно ставитися до проблем, які породжує суспільство. Цьому сприяє вивчення таких гуманітарних дисциплін, як філософія, психологія, соціологія, логіка. Усе це формує світоглядну базу сучасного студента. Відверте обговорення багатьох сучасних проблем суспільного життя, а саме, психологічних, загальноідеологічних, формально-логічних, глибоко філософських, формує якості творчої особистості. Це те саме формування фахівців нової генерації, які мають власну думку і гідність, не губляться в сучасному інформаційному просторі та впевнено обирають свій життєвий шлях. Звичайно, тут не можна цілком відкидати колективізм або абсолютизувати індивідуалізм. Наше майбутнє залежить також від етичних